

O kapłaństwie

13 grudnia 2014 Papież Franciszek obchodzi 45. rocznicę święceń kapłańskich, co stanowi to dobrą okazję, aby zastanowić się nad kapłaństwem i okazać wdzięczność Bogu za Ojca Świętego i wszystkich kapłanów.

16-09-2009

Na 13 grudnia 2014 przypada 45. rocznica święceń kapłańskich Papieża Franciszka.

Stanowi to dobrą okazję, aby zastanowić się nad tym, czym jest kapłaństwo w Kościele i okazać wdzięczność Bogu za Ojca Świętego i wszystkich kapłanów.

Zamieszczamy wybrane teksty świętego Josemarii na temat kapłaństwa.

Sakrament święceń kapłańskich naznacza duszę tego, który go otrzymuje, niezatartym znamieniem, znamieniem bycia poświęconym na wyłączność Bogu jako prawdziwy kapłan - na wzór Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana.

Kapłani dzięki sakramentowi święceń działają w imieniu całego Kościoła, gdy zanoszą do Boga modlitwę Kościoła, a zwłaszcza gdy składają Ofiarę Eucharystyczną; sprawują kult Boży, działając w imieniu (in persona) Chrystusa; głoszą Ewangelię, Jego tajemnicę i łączą modlitwy wiernych z ofiarą Tego, który jest ich Głową, i

uobecniają działanie Chrystusa w sakramentach świętych.

(por. Katechizm Kościoła Katolickiego, 1536 – 1600)

"Prócz tego wypełnianie powołania kapłańskiego — tym bardziej w czasach tak wielkiego braku księży — jest pracą tak absorbującą, że nie pozostawia czasu na podwójne zatrudnienie. Dusze odczuwają taką potrzebę obecności nas samych, aczkolwiek wielu z nas nie zdaje sobie z tego sprawy, że nigdy nie jest dosyć naszej pracy. Brak jest rąk, czasu, sił. Dlatego mam zwyczaj mówić moim synom-kapłanom, że jeśli któryś z nich zauważyłby, że któregoś dnia zbywa mu czasu, tego dnia będzie mógł być zupełnie pewien, że nie zrealizował dobrze swojego kapłaństwa."

Rozmowy z prałatem Escrivá, 4

"Kościół potrzebuje - i będzie zawsze potrzebował - kapłanów. Proś o to codziennie Trójcę Przenajświętszą za pośrednictwem Najświętszej Maryi Panny.

-I proś, by byli radośni, operatywni, sprawni, by byli dobrze przygotowani i aby ochoczo poświęcali się dla swoich braci, nie czując się ofiarami."

Kuźnia, 910

"Kłamią, bądź mylą się ci, co uważają, że my, księża, jesteśmy samotni: czujemy się znacznie mniej samotni niż ktokolwiek inny, gdyż możemy liczyć na ciągłe towarzystwo Pana, z którym powinniśmy obcować nieprzerwanie.

- Jesteśmy rozkochani w Miłości, w Twórcy Miłości."

Kuźnia, 38

"Kiedy udzielał Komunii Świętej, kapłan ów miał ochotę wołać: daję ci Szczęście!"

Kuźnia, 267

"Strzeżenie swego serca. - Tak modlił się ów kapłan: "Jezu niech moje biedne serce będzie zamkniętym grodem; niech moje serce będzie rajem, w który zamieszkas; niech Anioł Stróż pilnuje go, mieczem ognistym i niech tym mieczem oczyści wszelkie uczucia, zanim się do nie dostaną; Jezu, opieczętuuj moje biedne serce boską pieczęcią Twego Krzyża"."

Kuźnia, 412

"Ów młody kapłan miał zwyczaj zwracać się do Jezusa słowami Apostołów: *edissere nobis parabolam* - wyjaśnij nam przypowieść. I dodawał: Nauczycielu: wlej w nasze dusze jasność swojego nauczania, aby go nigdy nie zabrakło w naszym

życiu i w naszych czynach... byśmy mogli dawać je innym.

- Powiedz to Panu także ty."

Kuźnia, 579

"W ten sposób modlił się pewien kapłan w chwilach utrapienia: "Ześlij mi, Jezu, Krzyż jaki zechcesz: od tej chwili przyjmuję go z radością i błogosławię go całą mocą mojego kapłańskiego błogosławieństwa."

Kuźnia, 775

"Być chrześcijaninem, a w szczególny sposób być kapłanem - pamiętajmy, że wszyscy ochrzczeni uczestniczymy w królewskim kapłaństwie - oznacza znajdować się ciągle na Krzyżu."

Kuźnia, 882

"Jakże powinniśmy podziwiać czystość kapłańską! — To jest skarb.

— Żaden tyran nigdy nie zdoła odebrać Kościołowi tej korony."

Droga, 71

Wydaje mi się, że od nas duchownych wymaga się pokory uczenia się, by nie być w modzie, lecz aby być faktycznie sługami sług Bożych, przypominając nam ów krzyk Chrzciciela: illum oportet crescere, me autem minui (trzeba, by Chrystus urastał, a ja bym się umniejszał J 3,30) — by zwykli chrześcijanie, świeccy sprawiali, że we wszystkich środowiskach społecznych obecny będzie Chrystus. Misja przekazywania nauki, pomagania we wnikaniu w potrzeby osobiste i społeczne Ewangelii, odróżniania znaków czasu, jest i będzie zawsze jednym z podstawowych zadań duchownego. Lecz cała praca kapłańska winna być prowadzona w ramach możliwie największego szacunku dla

prawowitej wolności sumienia:
każdy człowiek winien w sposób
wolny odpowiadać Bogu. Poza tym
tego każdy katolik oprócz tej pomocy
kapłana posiada również własne
światło, jakie otrzymuje od Boga,
łaskę stanu, by kontynuować
specyficzną misję, którą otrzymał
jako człowiek i jako chrześcijanin.

Rozmowy z prałatem Escrivá, 59

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/o-kaplanstwie/> (04-04-2025)